

**Praxis Iurispatronatus Acquirendi, conseruandiq[ue] illud;
ac amittendi modos breuiter continens**

Viviani, Giuliano

Romae, 1620

Cap. 3. Quid agendum, si Superior spernat præsentatione[m], & ad quid
teneatur dictus Superior tali casu.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61772](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61772)

præsentandum, vel quod fuit post lapsum tempus datum, ad præsentandum, vel quod fuit facta non seruatis conditionibus appositis in fundatione, vel non fuit facta eo modo, & coram quo fieri debebat, vel quod per simoniam facta fuerit præsentatio:

2 quia † simonia committitur in annexis spiritualitati, vt est ius patronatus, sicut & in ipsis spiritualibus. cap. ex infirmatione, & cap. de iure. vbi Abb. de iure patronatus, & in c. quæsitum de rerum permut. & talis præsentatio est nulla ipso iure. cap. vnico. de simonia in extrauagantibus communibus: & per tales incurritur excommunicatio, vel aliter, vt ibi.

3 Ad obtinendam † autem institutione hæc probari de-

bent, scilicet præsentantem, esse patronum, vel esse in quasi possessione iuris præsentandi, & cautius est semper allegare quasi possessionem, quæ facilius probatur; & præsentatum habere requisita necessaria, & esse præsentatum infra tempus debitum, eumque acceptasse præsentationem de se factam, vide Lambert. vbi supra artic. 14. & fuisse factum edictum in forma. Nisi † aliquid obijciatur contra præsentantem præsentatum, seu institutionem, habens instituere tenetur admittere, & instituere præsentatum. cap. monasterium, vbi glos. vltim. 16. quæst. 7. Paul. de Citad. de iure patr. part. 6. quæst. 5. & Lambert. vbi supra art. 15.

CAPVT TERTIVM.

Quid agendum, si superior spernat præsentationem, & ad quid teneatur dictus superior tali casu.

SVMMARIVM.

1 Præsentatus à Superiore

1 Spretus debet appellare.
2 Et adire Superiorem dicti
Su-

Superioris, ut compellat dictum habentem instituere.

3 *Et si iniuste id fecerit, tenetur dicto spreto providere.*

4 *Duobus litigantibus in Curia super aliqua Ecclesia non valet alia presentatio facta à patrono intra debitum tempus.*

5 *Presentatus obtinens provisionem Apostolicam non facta mentione de variatione, nihil facit.*

1 **S**uperiore ꝛ spernente presentationem presentatus habet remedium appellationis. glos. 1. in cap. pastoralis. de iurepatron. Item habet aliud remedium, potest enim ꝛ adire Superiorem illius, qui debet instituere per viam querelæ, & petere, ut vi compellatur ille, qui debet instituere, ad ipsum presentatum instituendum. Abb. in dicto cap. pastoralis. vbi glos. in verbo, malitiose, ponit quis probare debeat, & quomodo, & an presumatur, quod malitiose habens instituere non admiserit presentationem, & ponit late Lambertin. de iurepatronat. lib. 2.

par. 2. quæst. 8. artic. 18. Si iniuste ꝛ igitur Superior spreverit presentatum, & alium instituerit, vel minus idoneum, tenetur ex dicto cap. pastoralis. ad providendum tali presentato spreto, de alimentis, nec requiritur ad hæc alimenta petenda ordo iudiciarius, seu libellus; sed esse considerandam paupertatem, & impotentiam talis clerici respectu Episcopi. Hostien. in dicto cap. pastoralis. in §. verumtamen. col. vltima. de iurepatronatus. & Lambertin. vbi supra. art. 20. spretus autem dicitur expresse vel tacite, ut declarat Lambertin. vbi supra. art. 25. Eadem ratione ꝛ si duobus litigantibus in Curia super Ecclesia, patronus Ecclesiæ id sciens presentet alium infra tempus debitum Ordinario, qui scienter illum instituat, eo casu vnus ex collitigantibus, pro quo lata sit sententia in Curia, habet actionem contra patronum, & contra Ordinarium. argumento text. in dicto cap. pastoralis. apparet enim, quod talis institutio malitiose facta fuit, & in elusionem sententiæ. Paul. de
Cit-

Cittad. de iurepatron. par. 6. quæst. 55. Lambertin. vbi supra artic. 21. Et si vnus ꝑ ex presentatis obtineat prouisionem beneficij à Papa non factâ mentione de variatione factâ à patrono, cum illam ignoraret, & de institutione

sequuta, talis prouisio apostolica tanquam subreptitia non valet in præiudicium dicti instituti, ita habetur in cap. constitutus. in princip. vbi Abb. & in cap. ad audientiam. il secondo. de rescrip.

CAPVT QVARTVM.

In discussione præsentationum citari debent contradictores certi speciali citatione, incerti edicto generali.

SVM MARIVM.

- 1 Institutio quomodo fiat ad instantiam comparentium, & se opponentium.
- 2 Præsentati citari debent certa citatione speciali.
- 3 Præsentatus absens potest citari ad domum.
- 4 Præsentatio metu facta non tenet.
- 5 Idem est si ex impetu, vel iracundia,
- 6 Vel clandestine.
- 7 Patronus licet non præsentauerit, potest tamen oppone-
re cõtra præsentatum ab alio.

- 8 Extranei etiam possunt opponere contra præsentatum.
- 9 Oppositio defectus notarij contra præsentatum tolli non potest.
- 10 Populus quando de facto se opponit contra præsentatum, quid agendum.
- 11 Petitio talis qualis sufficit in processu, pro assequenda institutione.
- 12 Exceptiones dilatoria sunt reijcienda.
- 13 Litis contestatio non requiritur in iudicio, quo petitur institutio.
- 14 Et requiritur terminus ad
pro-